

Н. Станевъ.

Нова България

Сваляне на князъ Александра I. — Следът славната победа надъ краль Милана сръбски презъ 1835 г., българскиятъ князъ много се прославилъ. Докато траяла войната, той вървѣлъ редомъ съ войниците и много пъти го виждали да стърчи и гледа боя на самата бойна линия, дето летѣли, като дъждъ, куршуми и гранати. Войниците го съглеждали и посочвали на офицерите, че княза е на позицията. Въ една страшна битка животътъ на княза билъ въ опасностъ. Нѣколко офицери се спуснали къмъ него, хванали го и насила го завели задъ едно дебело дърво, за да не бѫде ударенъ отъ неприятеля.

Като се сключиъ мири, князътъ заедно съ войската се завърналь въ София. При посрѣщането на победоносните български полкове, той заповѣдалъ да се дигне заедно съ българското знаме и руското знаме, и музиката изsvирила както „Шуми Марица“, тъй и руския химнъ — „Боже, царя храни“. Освенъ това князътъ издалъ заповѣдъ, въ която като благодариъ на българските войници за тѣхната храбростъ и победа, казалъ, че много отъ успѣхите ѝ се длѣжатъ и на руските офицери, които, макаръ да напуснали българската войска, но по-рано добре обучили войниците и ги научили